

Sygn. akt V KS 35/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **W. P.**

oskarżonego o czyn z art. 231 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2022 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt IV Ka [...]

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

postanowił:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć oskarżonego.**

UZASADNIENIE

Subsydiarnym aktem oskarżenia W. P. został oskarżony o to, że w nieustalonym okresie, trwającym przynajmniej od 1996 r. do chwili obecnej, w O., jako funkcjonariusz publiczny — Naczelnik Wydziału Geodezji i Nieruchomości — Geodeta Powiatowy, tj. osoba odpowiedzialna za utrzymywanie bazy danych ewidencyjnych gruntów i budynków na terenie powiatu [...] w stanie aktualności, tzn. zgodności z dostępnymi dla organu dokumentami i materiałami źródłowymi, a także weryfikację danych ewidencyjnych gruntów i budynków, nie dopełnił swoich obowiązków wynikających z Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne

i kartograficzne oraz Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji budynków i gruntów (tekst jednolity ogłoszony Obwieszczeniem MRRIB z dnia 10 czerwca 2016 r.), co polegało m.in. na braku podejmowania działań w kierunku aktualizacji danych ewidencji gruntów i budynków, a nadto przekroczył swoje uprawnienia wynikające z ww. aktów prawnych, co polegało zaś w szczególności na:

- a) w odniesieniu do działki nr [...] objętej pierwotnie księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy w O. o nr [...] sporządzenie w 1996 r. na potrzeby aktu notarialnego opisu i mapy ww. działki wg stanu prawnego z 1987 r.;
 - b) złożenie w dniu 05 września 2011 r. do akt księgi wieczystej o oznaczeniu [...] dokumentu w postaci zawiadomienia o zmianach danych ewidencji gruntów i budynków, który wadliwie odnosił się do działek o oznaczeniach [...] i [...] i działki o oznaczeniu [...], co skutkowało wadliwymi wpisami w księdze wieczystej;
 - c) złożenie w dniu 22 maja 2014r do akt księgi wieczystej o oznaczeniu [...] dokumentu w postaci zawiadomienia o zmianie danych ewidencyjnych, które to zawiadomienie obciążone było wadami i skutkowało wadliwymi wpisami w księdze wieczystej i powstaniem rozbieżności z danymi w ewidencji gruntów i budynków;
 - d) umieszczenie w ewidencji gruntów w odniesieniu do działek [...], [...] i [...] (księga wieczysta L. tom I karta 44) informacji — uwagi dodatkowej, że stanowią one wkład spółdzielczy J. K. w sytuacji, gdy w dokumentacji [...] „J.” w Ś. ani w posiadaniu ewidencji gruntów i budynków nie ma żadnych dokumentów mogących ów fakt potwierdzić;
- działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego — [...] „J.” w Ś. oraz spółki A. [...]. Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w O. uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu i orzekł o kosztach procesu.

Po rozpoznaniu apelacji wywiedzionej od powyższego orzeczenia przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, Sąd Okręgowy w P. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Od powyższego wyroku skargę wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył to orzeczenie w całości, zarzucając mu naruszenie art. 439 § 1 pkt 2

k.p.k. poprzez uchylenie zaskarżonego apelacją wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji w składzie jednoosobowym, podczas, gdy na rozprawie apelacyjnej sąd winien orzekać w składzie trzech sędziów.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P., jako sądowi odwoławczemu, do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się bezzasadna.

Stawiając zarzut oparty na twierdzeniu o zaistnieniu w przedmiotowym postępowaniu uchybienia stanowiącego bezzwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a polegającego na rozpoznaniu sprawy na rozprawie odwoławczej w składzie jednoosobowym, skarżący pominął treść przepisu art. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021r., poz. 1023). Na mocy tej regulacji, do ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm. 3), dodano art. 14fa, który w ust. 1 stanowi: *w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie roku po ich odwołaniu w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie jednego sędziego, jeżeli w pierwszej instancji sąd orzekał w takim samym składzie. Przepis ujęty w ust. 2 tego artykułu wskazuje z kolei, że sąd orzeka na rozprawie apelacyjnej w składzie jednego sędziego również po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przewód sądowy na tej rozprawie rozpoczął przed upływem tego okresu.*

W związku z tym, że art. 14fa wszedł w życie w dniu 22 czerwca 2021 r., nie budzi wątpliwości, iż jego treść wyznaczała skład sądu na rozprawie odwoławczej w przedmiotowej sprawie. W badanym postępowaniu nie miał bowiem zastosowania

przepis art. 6 powołanej wyżej ustawy nowelizującej, który stanowi, że *w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczęto przewód sądowy na rozprawie apelacyjnej, sąd orzeka w składzie dotychczasowym do czasu zakończenia postępowania w tej instancji*. Otwarcie przewodu sądowego na rozprawie apelacyjnej, w przedmiotowej sprawie, nastąpiło bowiem w dniu 26 sierpnia 2021 r. (k. 286).

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.